

Župa i mjesto Pset bijaše u Hrvatskoj poznata još koncem 15. i početkom 16. stoljeća, te pripadaše Hrvatskoj. G. 1484. spominje se „*Gaspar Perušić iz Pseta*“ namjestnik bana Gerebi Matijaša; a g. 1501 imenuje se opet neki »Bartul Zbilić sa *Pseta.*!)« —

Dodatak članku: 3. *Grech, Grez ili Grecz zvao se je hrvatski Gradec, a ne Grič.*

Za moju tvrdnju, da se je današnji gornji grad Zagreb zvao u srednjem vijeku Gradac (Gradecъ), a ne Grič, evo još dokaza.

U jednom *hrvatskom* pismu, što ga je g. 1526 pisao glasoviti knez Krsto Frankapan senjskomu biskupu Franji Jožefiću, nalazim i ovo mjesto: »Samo prosimo kraljeva lista na zapovid Slovincem, da nas poslušaju i da nam dadu *Zagrebeci z Gratca* i *kanonici s kapitoloma* vzeti nič pušak, ako bi bila potreba« (Kukuljević, *Listine hrvatske.* pag. 218). Krsti Frankapanu jest dakle *Gradac* (gen. *Gratca*) isto, što u latinskih poveljah *Grech* ili *Grez*.

Intagliji u zemaljskom muzeju zagrebačkom.

U razpravi svojoj »o intaglijih i kamejah osječčkoga gradskoga muzeja« priobćenoj u viestniku hrvatskoga arheologičkoga društva god. III. sv. 2. str. 34. obećao sam, da ću danom sgodom ocieniti sbirku intaglijâ i kameja zemaljskoga muzeja zagrebačkoga. Prema tomu svomu obećanju opisati ću u ovoj razpravi intaglije rečene sbirke ostavljajuć kameje za drugi put.

Zagrebačka sbirka intaglijâ ima jedno 130 komada. Izmedju ovih na daleko najbolje je zastupan karneol, za njim jaspis, onix (onyx), agat, prugasti agat (Bandagat), sardonix, ametist (Amethyst). kalcedon (Chalcedon), pras, krizopras (Chrysopras), heliotrop, kristalizovani bjelulak (Kristallisirter Quarz). Ali ima i smjesâ (composita, Pasten), medju ovimi osobito često dolazi staklo raznih boja (Glasflüsse, Glaspasten)²⁾. Predmeti, koji se predstavljaju, većinom su mitologički, medju njimi ima ih i nekoliko vrlo zanimivih, ali zastupani su takodjer mnogovrstni drugi odnošaji ljudskoga života. Što se radnje tiče, to je ona, kako to u obće biva kod intaglija i kako sam to već i prigodom ocjenjivanja osječčke sbirke razlagao,

¹⁾ Kukuljević, *Listine hrvatske*, pag. 120 i 182. —

²⁾ Vrsti kamenja imao je dobrotu opredieliti štovani moj kolega g. prof. Dr. G. Pilar, na čem mu i ovdje izričem najusrdniju hvalu.

slaba, a ima razmjerno malo komada bolje, savršenije radnje, najljepše su izradjena poprsja, medju kojima ima sbilja nekoliko vrlo liepih komada. Savršeniju radnju iztaknuo sam kod pojedinih komada na pose.

1. Liep onić-intaglij 0·0215 m. vis., 0·017 m. šir. (muzealni br. 1.) prikazuje Veneru sasvim u poziciji t. z. medicejske Venere; visina figure iznosi 0·015 m., horizontalna crta naznačuje pod. Na tom podu nalazi se, božici na lievoj strani, malen valjkast stupić, na kojem stoji Veneri posvećena ptica golub, na istoj strani lebdi u zraku gore tik božičine glave krilat Eros držeć desnicom prama božici vienac. Na drugoj strani božice ima stup s podložkom (base della collona, Basis) i glavicom ili naglavkom (*capitello*, Kapitäl, Knauf) 0·0075 m. visok, na kojem stupu takodjer stoji Eros s viencem 0·0075 m. vis. Venera u društvu Erotà dolazi vrlo često u starih umjetninä. Sr. K. O. Müller, Handb. der Archaeologie der Kunst, 2. izd. st. 555., Winckelmann, description des pierres gravées, str. 116 sl.

2. Karneol 0·015 m. vis., 0·012 m. šir. (muzealni br. 63) predstavlja sasvim izrazito Merkura, imajućega uza se malone sve attribute svoje. S petazom na glavi, s kojim se vrlo često prikazuje, stoji mladenački bog držeć u lievoj ruci sasvim jasno kaducej, u desnoj nešto izpruženoj kesu; na desnom donjem laktu stoji pietao obrnut prama Merkurovu licu, s lievoga ramena visi mu okrajak hlamide, a na desnoj strani dolje razabire se još vrlo sitan predmet, koji je možda kornjača. Hermes prikazuje se često s kornjačom, koja mu je kao izumniku lyre posvećena. Sr. Winckelmann, op. cit. str. 98 „*La tortue comme attribut de Mereure est moins rare,*“ te i više primjera navadja, K. O. Müller, op. cit. st. 563 i 564, O. Benndorf »Merkurrelief v. Carnuntum« u »Arch. — epigr. Mittheilungen aus Oesterr.« Jahrg. II str. 7. i W. Gurlitt »Mercur mit der Schildkröte« ibd. st. 66 i tab. V. Bogoslužje Merkura kao zaštitnika trgovaca, trgovine i sajmovä (*Mercurius Negotiator, Nundinator*), kakovim ga označuje kesa, bijaše po zemljah rimskomu gospodstvu podvrženih vrlo razšireno, te se s toga njegovi likovi budi u reliefih, statuetah i u gemah vrlo često nalaze. Sr. O. Benndorf, op. cit. »kommt bis zum Überdruss häufig in allen römischen Provinzen vor.« To se potvrđuje i našimi sbirkami. Zemaljski muzej zagrebački ima jednu oštećenu mramornu statuu (2 torsa) Merkura, koja je opisana u Arch.-epigr. Mittheilungen III, 2, str. 168 br. 7, dvie statuete od bronza, od kojih je jedna iz Osieka, (ibd. str. 170 i 171). Što se tiče intaglija, to sam jedan takav opisao u

Viestn. ark. III. str. 37 br. 14, a sbirka zemaljskoga muzeja ima osim ovoga netom opisanoga još sljedeće:

3. Karneol vis. 0·0135 m., šir. 0·012 m. (muz. br. 86): Merkur s petazom na glavi i hlamidom preko lievoga ramena držeć u lievoj ruci kaducej a u izpruženoj desnici kesu. Cijela je pozicija malone ista što je u Merkura pod 2. opisanoga, samo mu manjkaju atributi pietao i onaj predmet, o kom nagadjam, da je kornjača.

4. Jaspis 0·01 m. vis., 0·0085 m. šir. (muz. br. 74): droban Merkur s kesom u desnoj ruci, u lievoj čini se da nosi štap.

5. Onič-intaglij 0·01 m. vis., 0·006 m. šir. (muz. br. 5). Merkur držeć u desnoj ruci kesu, u lievoj okrajak hlamide i, mislim, kaducej.

6. Nečist agat 0·014 m. vis., 0·012 m. šir. (muz. br. 20): na horizontalnoj crti predstavljajućoj pod stoji gol mladić, kojemu s pleći visi hlamida, noseć u desnoj ruci štap, a u izpruženoj lievoj predmet nalik kesi — Merkur. Što se radnje tiče, spada taj intaglij medju najbolje u cijeloj sbirci. Intaglij taj nadjen u grudinah na Orgjiji blizu Muća u Dalmaciji dar je župnika Granića.

7. Karneol-intaglij 0·013 m. vis., 0·01 m. šir. (muz. br. 53). Na klisuri sjedi prekrštenih nogu gol mladić, podbočujući se lievom rukom o klisuru, a desnicu polaže na desno koljeno, s lievoga ramena visi mu hlamida, na desnom koljenu stoji Merkurov atribut pietao.

Na ovom mjestu imamo još spomenuti vrlo važan i znamenit komad muzealne sbirke naime:

8. Rimski otisak intaglija (Matrize) u sadru 0·012 m. vis., 0·009 m. šir. (muz. br. 104), nadjen u Sisku te poklonjen muzeju po velečast. gosp. Ivanu Tkalčiću. K. O Müller, op. cit. st. 404 § 305 opaža glede radnja u sadru i drugih sličnih tvari: »Wichtiger ward indess diese Kunstgattung als die Vorbereiterin anderer (*mater statuariae, sculpturae et caelaturae* nach Plin.), indem durch sie die anderen Zweige der Kunst Modelle und Formen erhielten. Auch das Abformen von Gliedern und Abgiessen von Statuen war dem Alterthum nicht unbekannt.« Da su se stari i sadrom služili za sgotavljanje kalupa i otisaka, spominje Theoph. de lapid. § 68 i Plin. h. n. XXXV, 44. Sasma je naravno, da bi vajar (*sculptor, cavarius*) prije, nego bi sliku uvajao u dragulj sam, u mehku kakovu tvar ju urezao, dok bi izpala onako, kako ju je htio imati. Da se osvjedoći o valjanosti, uzimaše otiske najviše u vosku, sadru i creta sigillaris. Ovakav otisak bio bi i naš komad. Ako je taj komad

sbilja autentičan — nije mi bo poznato, kada, od koga, kojom prigodom i pod kojimi okolnostmi je nadjen, — to bi odavle zanimiva stvar rezultirala, da je za Rimljanâ i u Sisku vajarstvo na dosta veliku stepenu razvitka bilo. To je u ostalom vjerojatno i s toga, što je „*res publica Sisciana*“ bila u obće znamenita i što se je ondje nalazila i kovnica novaca. Što se predmeta samoga tiče, to nam taj otisak prikazuje Merkura. Na panju sjedi bog gol prekrštenih nogu, lievom se rukom podbočuje o panj, na kojem sjedi, a izpruženom desnicom drži kaducej, glava je pokrta petazom s krili, s kojim se taj bog obično prikazuje. Pred nogami stoji životinja kano njegov atribut, nu nemože se pravo razabrati, kakova, po svoj prilici je pietao. Raduja je vrlo liepa.

Još više nego Merkur zastupan je u zagrebačkoj muzealnoj sbirci Eros, ima ih ne manje nego 10, u raznih situacijah, izmedju njih ima i vrlo liepo izradjenih:

9. Karneol 0·014 m. vis., 0·012 šir. (muz. br. 114): liepo izradjen krilat Eros stojeć na malenu stalku i gledajuć na lievo, rukama drži strielu (grančicu?). Taj intaglij uliepljen je pečatnim voskom u držak žute mjedi (Messing), koji prikazuje pasju glavu. Držak nije star, nego obična dosta slaba moderna radnja. Intaglij taj poklonio je muzeju Andrija Vidović župnik u bos. Bišću. Gotovo istovjetan u držanju, nu sitniji je:

10. Karneol 0·011 m. vis., 0·009 m. šir. (muz. br. 85), gdje na horizontalnoj crti stoji Eros na lievo gledajuć. Još drobniji je:

11. Emailiran karneol 0·01 m. vis., 0·0085 m. šir. (muz. br. 57). Krilati bog obrnut je na desnu stranu; radnja slaba.

12. Ametist 0·009 m. vis., 0·009 šir. (muz. br. 18), kupljen od Matije Latinca u Trilju. Eros stojeć na horizontalnoj crti okrenut je prama desnoj strani, desnu ruku drži izpruženu, a lievu nazad spuštenu.

13. Umjetan onić, komu je gornji sloj biel, dolnji crn (muz. br. 33) 0·0065 m. vis., 0·005 m. šir., vrlo droban jedva 5 milimet. visok krilat Eros gledajuć na lievo. Nadjen u Sisku, dar I. Tkalčića.

14. Intaglij od smjese (Paste, Composit) crne boje 0·007 m. vis., 0·0055 m. šir. Intaglij se taj nalazi u zlatnu prstenu: vrlo droban Eros. (U muzeju pod »zlatni predmeti« br. 16).

15. Žuto staklo (gelber Glasfluss) vis. 0·13 m., šir. 0·01 m. (muz. br. 48), iz sbirke samostana sv. Kate D. u Kruševu u Bosni, prikazuje vrlo nježnu sličicu. Na podu predstavljenu horizontalnim potezom kleči na desnom koljenu Eros gledajuć na desno, a pred

njim sjedi na stražnjih noguh lav pružajuć prednje uoge prama Erosu: Eros kroti lava.

16. Karneol u željeznu posve pohrdjalu prstenu (fragmenat), 0·013 m. vis.; 0·01 m. šir. (muz. br. 98): Eros stojeć uz stup. Intaglij kupljen je od Ivana Gospića u Solinu.

17. Jaspis 0·012 m. vis., 0·017 šir. (muz. br. 39): Eros sjedeć na morskome konju. Winckelmann, op. cit. st. 140, br. 747 „*Cupidon debout sur le dos d' un cheval marin*“.

18. Karneol 0·017 m. šir., 0·012 vis. (muz. br. 92), nadjen u Solinu, dar M. Sabljara. Kamen je na desnoj strani oštećen: na dupinu (morskome konju? nemože se razabrati, jerbo je kamen ovdje ostećen, te se samo vidi stražnji dio one životinje, ribji rep) sjedi prama desnoj strani obrnut krilat Eros. Glede Erotu na dupinu sr. K. O. Müller op. cit. str. 590. i Winckelmann, koji op. cit. st. 138 i 139 isto takovih primjera navadja.

19. Djelomice iztrošen prugast agat (Bandagat) vis. 0·015 m., šir. 0·012 m. (muz. br. 17), kupljen od M. Latinca u Trilju: klečeć gol dječarac s krili (?kamen je tu nešto oštećen) držeć u ruci luk ili zmiju ili možda t. z. τροχός ili κρείκος — Eros. Što je τροχός (trochus), o tom govorit ćemo pod br. 76. O Erotu s trochom sr. K. O. Müller, op. cit. st. 589, 4. i Winckelmannu op. cit. str. 452 br. 4.

Glede načina, kako se u staroklasičkoj umjetnosti prikazuje Eros, navadja Winckelmann, op. cit. str. 126 — 149 vrlo mnogo različitih primjera, a K. O. Müller opaža op. cit. str. 588 vrlo sgodno: »In blühender aber nie unangenehm weichgeformter Kindergestalt sieht man Eros, und häufiger Erosen, in zahlreichen Reliefs und Gemmen . . . die wildesten Thiere schmeichelnd bezwingen und zu Reit- und Zugthieren machen, unter Seeungeheuern keck und muthwillig unherschwärmen und alle möglichen Geschäfte der Menschen scherzend nachahmen, wobei die Kunst am Ende ganz in ein Spiel ausartet und alle Bedeutung völlig aufgibt: eine unübersehbare Zahl von Bildwerken, welche dadurch noch vermehrt wird, dass auch wirkliche Kinder gerne als Erosen dargestellt wurden.»

20. Karneol (fragmenat muz. br. 64). Na njem opaža se rep dupina, na ovom stojeć dolnje tielo čovječje: moglo bi prikazivati ili Erotu na dupinu stojećega (Sr. br. 18) ili Veneru, kojoj je kao nekada morskoj božici dupin baš posvećen. Sudeć po punih razvijenih oblicih veličini i proporciji tiela samoga vjerojatnije je ovo zadnje. Veneru na dupinu navadja među ostalimi Winckelmann op. cit. str. 115 broj 539. Intaglij kupljen je od Jakova Bassa u Solinu.

21. Pras 0·01 m. vis. 0·009 m. šir. (muz. br. 21): tri gracije (Charites) u poziciji, u kojoj se obično prikazuju. Kupljeno od M. Latinea u Trilju.

22. Karneol 0·012 m. vis., 0·01 m. šir. u srebrnu obrubu (Einfassung), u muz. sbirci pod br. 68. Na horizontalnoj erti stojeća božica drži lievom uzdignutom rukom sulicu podbočujući ju o štit, koji stoji na podu do njezinih nogu. Glava božičina pokrita je kacigom, vrh koje se opaža zmija; božica je obučena u dugom himatiju (διπλοῖδιον). Kaciga na glavi, sulica i štit označuju ju Minervom (Athenom), διπλοῖδιον pako, okolnost, da je štit do nogu, osobito pako malena Victoria (Nike), koju božica drži desnicom, označuju ju pobjedonosnom Minervom (M. victrix, Ἀθήνη νικηφόρος). O slikah našoj gemi nalikih sr. K. O. Müller, op. cit. st. 537 sl. i Winckelmann op. cit. st. 64. br. 203 — 208. Intaglij taj poklopio mužeju preč. gosp. Dr. F. Rački.

23. Žutkast karneol u zlatnu prstenu 0·01 m. vis., 0·008 m. šir. (u muzeju pod »zlatni predmeti« br. 17), kamen je gore malo oštećen. Slabom radnjom prikazuje se Minerva, gdje dugim nabornim odielom obučena desnu ruku spušta prema štitu, koji joj leži do nogu, izpruženom lievom valjda je držala kakav atribut (nu baš ovdje je kamen oštećen), pred njom diže se zmija. Glede zmiije sr. K. O. Müller, op. cit. str. 540,7.

24. Fragment karneola, od kojega je goruji desni kraj posve odkrnut, vis. 0·012 m. (muz. br. 24), nadjcn kod župne crkve u gornjem Muću, dar župnika Granića. U dugom do poda sižućem diploidiju obučena stoji božica držeć desnicom malenu Victoriu, a na podu pokraj lieve noge stoji štit — Minerva u držanju posve nalična onoj, koju smo opisali pod br. 22. Čim je glava bila pokrita i što je držala u lievoj ruci, to se nevidi, jerbo taj dio kamena manjka.

25. Agat 0·013 m. vis. i šir. (muz. br. 121). Na malenu stupiću (stolcu?) sjedi božica držeć uzdignutom desnicom sulicu, na glavi ima kacigu, dolnje tijelo od pasa počam zastrto je nabornim odielom, do nogu čini se da leži štit, nad ovim diže se sasvim jasno zmija u vis: — Minerva. Dolje označen je pod horizontalnim potezom. Muskulatura, koja se radi goloće gornjega tiela dobro razabrati može, jest više mužkaračka i krepka, o čem sr. K. O. Müller, op. cit. st. 535: »die Umriss des Körpers haben in Hüfte und Brust wenig von weiblicher Fülle, zugleich sind die Formen der Beine,

Arme, des Rückens mehr auf männliche Weise ausgebildet.« O tom da je samo doluje tielo himatijem pokrito, sr. K. O. Müller, op. cit. st. 537 §. 470. Naš je intaglij nadjen u Resniku (Siccum) kod Bišća u okolici Trogirskoj.

26. Jaspis-intaglij vis. 0·011 m., šir. 0·009 m. (muz. br. 82) nadjen u Strbincih blizu Djakova, a poklonio ga muzeju preuzv. gosp. biskup Strossmayer. Na stupiću sjedi gol mladić; na glavi mu je kaciga s nakitom na vrhu u slici zmiije; iza stupića, na kojem mladić sjedi, leži štit, a u izpruženoj lievoj ruci drži predmet, za koji se nemože pravo razabrati, je li grančica ili Victoria, desnom pako rukom prihvaća se kopja (inača?), od kojega se samo malen komad vidi. Bez dvojbe predstavlja taj intaglij Marta (Ares), a atribut, što ga drži u lievoj ruci, označuje ga poblize; ako je ono grančica, to je t. z. *Mars pacifer*, ako je pako Victoria, onda t. z. *Mars victor*. O jednom i drugom ima na gemah dosta primjera. Sr. K. O. Müller, op. cit. st. 545 sl.

27. Kalcedon 0·013 m. vis., 0·011 m. šir. (muz. br. 8). Na horizontalnoj crti stoji gol mladić držeć lievom rukom sulicu, a izpruženom desnom neki predmet, nu kakav? to je teško opredieliti, jerbo je više s nekoliko poteza na brzu ruku označen nego li izradjen, ali čini utisak, kano da je malena Victoria. Gornji dio tiela pokrit je hlamidom. Do nogu mu stoji ptica jamačno atribut njegov. Ako je ouaj predmet na desnoj ruci sbilja Victoria, te prama tomu taj mladić Mars, to je ta ptica djetao (*picus*), koji je bogu Martu posvećen.

28. Kristalizovan bjelutak (Krystallisirter Quarz). Intaglij je 0·012 m. vis., 0·01 m. šir. (muz. br. 6). Muška bradata osoba stojeć i gledajuć na lievo drži uzdignutom lievom rukom žezlo, a izpruženom desnom zdjelu (*patera*), s lievoga mu ramena visi okrajak dugoga himatija, koji i cielo dolnje tielo zastire, dočim su prsa gola, na glavi čini se da nosi vienac ili vrpeu, a do nogu stoji orao: — Jupiter. Gemâ prikazujućih Jupitra sa paterom, skeptrom i orlom navadjaju medju ostalimi K. O. Müller, op. cit. str. 495 i Winckelmann op. cit. str. 37 sl. Što izradbe tiče, to spada taj intaglij medju bolje komade naše sbirke.

Vrlo zanimiv je:

29. Intaglij od smjese (Paste, Composit) zelenkasto-crne boje, 0·016 m. vis., 0·014 m. šir. (muz. br. 28): skup od dviju osoba. Desno stoji bradat vojnuk u kratku hitonu (*tunica*), a na plećih mu

je vojnički plašt, kakav vojskovođe običavaju nositi (*paludamentum*), s prieda pod vratom kopčom zakopčan; u lievoj ruci drži sulicu, a desna je ruka spuštена. Druga figura prama prvoj obrnuta nešto je veća te predstavlja mužku bradatu osobu jake bujne kose i ozbiljna lica, prednje gornje tielo je golo, a dolnje zastrto nabornim odielom, lievom rukom drži vienac nad glavom vojnিকovom, desnom pako žezlo a ujedno i odielo. Žezlo, viši, veličanstveniji stas, vienac u ruci i cielo držanje pokazuje, da je ova figura više biće nego li ona druga t. j da prikazuje boga, ozbiljni izraz lica, silna kosa i brada čini nedvojbeno, da je ili Jupiter ili Pluton, jer između svih bogova grčko-rimske mitologije samo ova se dvojica tako prikazuju. Nu intaglij je naš znamenit radi predmeta, što ga taj bog na glavi nosi. Predmet taj naliči malenu valjku i nemože se drugčije tumačiti nego kano žitna mjerica (*modius*, Fruchtmass), jer se absolutno s ničim ni prisposodobiti nemože, što Jupiter, Pluton ili u obće ma koji bog grčke ili rimske mitologije na glavi nositi običava. Ako je taj valjkast predmet na glavi bogovoj žitna mjerica — o čem ja ni nedvojim, — to naš intaglij prikazuje vrlo zanimiv lik mitologijski. Sa žitnom mjericom (*modius*) na glavi prikazuje se u grčkoj mitologiji Pluton kao chtonijski (χθόνιος) bog t. j. kao bog, koji prebiva u podzemaljskom svietu, dakle pod zemljom, iz koje svi zemaljski plodovi među njimi takodjer za ljude najpotrebitije žito raste. Sr. Preller u Paulyevoj Realencyclop. VI, str. 120 s. v. *Proserpina*. Nu Plutona prikazivahu stari umjenici riedko te ima vrlo malo sigurnih umotvorina prikazujućih toga podzemaljskoga boga. Sr. Preller l. l. i K. O. Müller op. cit. str. 602, te i ove pripadaju ranijoj dobi grčke umjetnosti, tako da nije vjerojatno, da bi naš intaglij predstavljao Plutona. Osim Plutona nosi modij na glavi i egipatski Serapis po svoj prilici uplivom grčkoga Plutona, s kojim ima neka svojstva zajednička. Sr. Suidas s. v. Σάρραπις: διὰ τὸ μόνδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ, Preller, röm. Mythol. str. 726 op. 2. i Schwenck, Mythologie Aegyptier str. 269, dapače neki ga upravo identificiraju s njime Sr. Winckelmann op cit. str. 83. Bogoslužje Serapisovo, koje imadjaše najglavnije sjedište u Alexandriji, razširivase se na izmaku rimske republike i u carsko doba poput mnogih drugih orientalskih božanstva (u. p. Dea Syria, Mithras, Iris, Anubis i dr) gotovo preko svih pokrajina rimskih. Sr. Preller, röm. Myth. st. 710 sl. Da je i u naših zemljah bilo razšireno, tomu imamo dobrauo dokaza stranom u nadpisih stranom u drugih arkeologičkih spomenicah

našastih u našoj domovini. Od prvih navadjam n. p. Corp. inscript. lat. III, 4044 nadjen u Optuju SERAPI AVG · SACRVM cet., glede drugih navadjam, da u zemaljskom muzeju ima jedan relief prikazujući Isidu (priobćen u Arch. — epigr. Mittheilungen, III st. 166 br. 3), dva reliefa frigijskoga boga Mithre priobć. itd. st. 169 br. 32 i 33, Attis ibd. st. 171. Nu ova tudja božanstva riedko dolaze u čistom nepomiešanom obliku, nego većinom prilagodjena kojemu srodnomu božanstvu grčko-rimskomu. Tako doveden bi i Serapis u neku kombinaciju s Jupitrom, što je tim laglje moglo biti, što je djelokrug Serapisov bio vrlo obsežan. Sr. Preller, röm. Myth. str. 726: »der Begriff des Gottes war so weit, dass sowohl der alte aegyptische Osiris und der höchste und allmächtige Gott des Himmels Zeus oder Jupiter hineinpasste; ja auch der Sonnengott nicht selten in diese Mischung mit hineingezogen, daher Serapis auf griechischen Inschriften häufig Ζεύς Ἥλιος μέγας genannt wird, auf lateinischen I · O · M · SOL«. Sr. Suidas s. v. Σάραπις » οἱ μὲν Δία ἐφρασαν εἶναι« (scil. τὸν Σαράπιδα). Winckelmann navadja op. cit. sl. 42 br. 52 jedan intaglij s nadpisom EIC CEYC CEPANHC = εἰς Ζεύς Σέραπις i str. 83, br. 353 staklenu pastu s istim nadpisom ZEYC CEPANHC. Ovakov Jupiter-Serapis, koji u ostalom vrši funkcije slične Plutonovim, te se s toga i kod Arnob. adv. gent. l. II. p. 92 zove *Jupiter Stygius*, mislim da se na našem intagliju prikazuje. Ovakav intaglij navadja medju ostalimi Winckelmann st. 46, br. 79 „*Jupiter avec le modius sur la tête*“ i br. 51 — 58, i Sacken u »Neuere Erwerbungen des Antikenkabinetes des A. h. Kaiserhauses« u Archaeol.-epigraph. Mittheilungen aus Oester. III, st. 138. riečmi: »Zeus mit dem Modius.«

30. Karneol vis. 0·0135 m., šir. 0·011 m. u srebrnu pečatu (muz. br. 110), iz sbirke Fra Nikole Krilića u Bosni. Na kruglji sjedi u dugom himatiju krilata božica na desno gledajuć, lievu ruku polaže na kotač stojeći odzada na kruglji, a u desnoj ruci drži cviet. Krila, kruglja i kotač označuju ju nedvojbeno Fortunom (Tyche) i to kao *Fors Fortuna*, koja ravna sudbinom ljudskom, na to svojstvo smiera kotač *κύλινδρος*.

U nešto modificiranom znamenovanju prikazuju nam istu božicu kao darovateljicu svega dobroga kao *εὐχιστή Τύχη* ili *bona Fortuna* dva intaglija naime:

31. Sardonić 0·012 m. vis., 0·01 m. šir. (muz. br. 78), kupljen od Duja Draškovića u Solinu. U dugom odielu stoji božica gledajuć

na lievo, u spuštеноj lievoj ruci drži atribut, s kojim se najčestije predstavlja, rog obilnosti (*cornu copiae*, Füllhorn), u izpruženoj desnici pako skeptron i predmet, za koji sbog drobnosti nebih znao pravo kazati, što je, nu od običnih atributa, koji se božici Fortuni udieljuju, najviše naliči klasu ili preslici. Fortuna s klasom u ruci ili smakom dolazi kod Böttgera, Vaseugemälde I. str. 211 i K. O. Müllera, op. cit. str. 607, s preslicom kod K. O. Müllera ibd. Glava božičina obavita je vrpcom (*taenia*).

32. Pras vis. 0-0115 m., šir. 0-009 m. u zlatnu prstenu (u muz. pod »zlatni predmeti« br. 3). Držanje božice je isto, što i kod prediduće, samo je radnja mnogo lošija, što se osobito vidi u nerazmjerno kratkom tielu. *Cornu copiae* u lievoj ruci vidi se sasvim dobro, nu što je božici na desnoj strani do nogu nemogu ustanoviti: nagadjam da je veslo, s kojim se Fortuna dosta često prikazuje. Sr. Paulyevu Realenecyclop. s. v. *Fortuna*, Preller röm. Myth. str. 560 i op. 2, K. O. Müller op. cit. str. 607,2, Sacken op. cit. str. 174, Winckelmann, op. cit. str. 297. br. 1816 i dr.

33. Karneol 0-0135 m. šir., 0-012 m. vis. u srebernu pečatu (muz. br. 107), iz sbirke bosanskog samostana Fojničkoga: Dvopreg prama desnoj strani okrenut, na kolih stoji krilata božica držeć lievom rukom uzde, desnom pako vienac — *Victoria*. Radnja je slaba. (Konac sliedi). *Dr. F. Maixner.*

Rimski nadpis u Osjeku izkopan.

Obavieščeni od vriednoga povjerenika hrv. arkeol. društva u Osieku prečast. g. Josipa Šestaka, da se je tu nedavno u Osieku našla ploča sa rimskim nadpisom; da mu je neki židov, koj ju prekupio bio, nudjao za 25 for., a da je napokon za osiečki muzej utemeljitelj njegov g. Sedlaković nabavio, obratili smo se na dobro poznatu prijatnost starog nam prijatelja i rodoljuba g. prof. A. Kodrića, povjerenika zagrebačkoga i ravnatelja pomenutoga muzeja, neka nam izvoli poslati otisak toga nadpisa na papiru. Gosp. Kodrić rado se odazva našoj molbi, na čem mu najtoplija hvala. Po Kodriću taj kamen „gore je sasvim čist, na lievoj sredini i dole okamenitom zemljom pokriven, ali ipak ne toliko, da nebi se mogla slova čitati.« Kamen je 23 cm. visok, 45 cm. širok, a 10 cm. debeo. Po otisku nadpis glasio bi ovako: